

ĐỘC THÂN DẪN THÂN PHỤC VỤ THA NHÂN

... Cô Madeleine là tín hữu Công Giáo Pháp. Ban đầu cô không có ý định "ở vậy". Nhưng rồi, thời gian qua đi, tuổi cao đến mà vẫn không tìm được "ý trung nhân", hoặc không có ai ngỏ lời cầu hôn. Cô đành chấp nhận nếp sống độc thân. Và cùng với thời gian cô tìm được "thế quân bình", tìm ra ý nghĩa cuộc đời và tìm thấy niềm vui trong việc dẫn thân phục vụ tha nhân. Xin nhường lời cho cô Madeleine.

Vâng, vào thời đại này, sống lẻ loi một mình, không người bạn đường, đôi lúc tôi cũng cảm thấy tủi hổ thẹn thùng, vì không được "ai chiều cổ"! Khi còn trẻ, tôi không hề chọn nếp sống độc thân và nghĩ rằng rồi đây mình sẽ lập gia đình, có chồng, có con. Tuy nhiên, tôi không coi nếp sống hôn nhân là điều tối cần thiết, là đích điểm trong cuộc đời hoặc là một thành công về phương diện tình cảm. Tôi là nữ trợ tá xã hội và có lương bổng đáng hoàng. Tôi cũng sống gần nhà cha mẹ tôi. Ngoài ra tôi tham gia hoạt động với vài nhóm tín hữu Công Giáo trong ngành y tế và trong giáo xứ. Tôi không bao giờ cảm thấy cô đơn và buồn tẻ. Tôi theo dõi sinh hoạt của các tổ chức từ thiện tư, có mục đích nâng đỡ người tàn tật, kẻ không nhà không cửa. Tôi thường xuyên viếng thăm những người kém may mắn này.

Giờ đây bước vào tuổi trên 60, tôi về hưu theo nghề nghiệp. Nhờ sống độc thân, không bị ràng buộc gia đình, tôi có thể hoàn toàn rảnh rỗi và dùng thời giờ chăm sóc mẹ già, nằm liệt giường. Thời giờ còn lại tôi tham gia trợ giúp người tàn tật và phong trào "Phục Vụ Tin Mừng cạnh các bệnh nhân". Tôi nghĩ rằng THIÊN CHÚA gọi tôi vào nếp sống độc thân. Chính Ngài dẫn bước từ từ, đưa tôi đến cuộc sống này, đầu tôi không có ý chọn lựa.

Từ hai mươi năm qua, tôi gia nhập Gia đình thiêng liêng "COR UNUM GEM - Nhóm Đồng Tâm Tin Mừng và Truyền Giáo". Ngoài ra, tôi dẫn thân với tư cách "độc thân tận hiến" trong Hội Sống Tin Mừng Thánh Tâm Đức Chúa GIÊSU. Hội gồm đủ thành phần: giáo dân có, Linh Mục có, lập gia đình có, độc thân có. Tất cả theo đuổi cùng một mục đích: Sống trung thành với Tin Mừng trong thế giới ngày nay.

... Tâm tình thứ hai của cô Juliette, 35 tuổi. Cô Juliette trẻ tuổi nên vẫn còn nuôi hy vọng tìm gặp "ý trung nhân", xây dựng tổ ấm và có con cái. Cô nói:

Sau thời gian miệt mài với đèn sách nơi ghế nhà trường, tôi tốt nghiệp với bằng cấp và có công ăn việc làm. Đây là công việc đòi hỏi tri thức và thời giờ. Tôi hăng say lẫn xả vào công việc, bất kể ngày đêm, sáng tối, nên quên mất thời gian. Bây giờ giật mình tỉnh giấc, tôi mới thấy mình ở vào giai đoạn "lỡ thì": gái 35 tuổi mà vẫn còn độc thân! Tôi cảm thấy "lúng túng ngại ngùng" vì phải sống trong một trạng huống không mấy thoải mái: chẳng-đặng-đừng! Mặc dầu tôi hoàn toàn tự do, độc lập, không bị ràng buộc bởi người nào, nhưng tôi vẫn luôn luôn cảm thấy thiếu thốn một cái gì đó. Giờ đây tôi cố gắng chấp

nhận số phận lẻ loi, một mình một bóng, quen dần với thực tại và không nuôi mộng ước hảo huyền! Tôi cũng tự huấn luyện tận hưởng giây phút hiện tại và phó thác tương lai trong tay THIÊN CHÚA Quan Phòng.

... "Tôi hằng cảm tạ THIÊN CHÚA của tôi vì anh chị em, về ân huệ Ngài đã ban cho anh chị em nơi Đức Chúa GIÊSU KITÔ. Quả vậy, trong Đức Chúa GIÊSU KITÔ, anh chị em đã trở nên phong phú về mọi phương diện, phong phú vì được nghe Lời Chúa và hiểu biết mầu nhiệm của Người. Thật thế, lời chứng về Đức Chúa GIÊSU KITÔ đã ăn sâu vững chắc vào lòng trí anh chị em, khiến anh chị em không thiếu một ân huệ nào, trong lúc mong đợi ngày Đức Chúa GIÊSU KITÔ, Chúa chúng ta, mạc khải vinh quang của Người. Chính Người sẽ làm cho anh chị em nên vững chắc đến cùng, nhờ thế không ai có thể trách cứ được anh chị em trong Ngày của Chúa chúng ta là Đức Chúa GIÊSU KITÔ. THIÊN CHÚA là Đấng trung thành, Ngài đã kêu gọi anh chị em đến hiệp thông với Con của Ngài là Đức Chúa GIÊSU KITÔ, Chúa chúng ta" (1Côrintô 1,4-9).

("Annales d'Issoudun", Mai/1999, trang 8-9)

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt